

عنوان مقاله:

واکاوی فضاهای بازی کودکان با رویکرد امنیت پذیری شهر

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی مطالعات جهانی در مهندسی عمران ، معماری و شهرسازی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علی شاطرزاده - دکترای شهرسازی، آکادمی خییکس روسیه،

سمانه باستان عالم - دانشجو کارشناسی ارشد، موسسه غیرانتفاعی ارم شیراز،

خلاصه مقاله:

مقدمه: با گسترش شهرنشینی و افزایش تراکم جمعیت، امنیت از جمله مسائل مهم زندگی شهری و از نیازهای اساسی شهر و بستر اصلی رشد و تکامل بشر است. امنیت پذیری یکی از مهم ترین عوامل تاثیرگذار در کیفیت زندگی شهروندان و سنجشی برای کنترل کیفیت محیط های شهری محسوب می شود. امنیت باید برای تمام گروه های سنی از جمله کودکان در محیط های شهری فراهم باشد. یکی از فصول مشترک زیست کودکان و حرفه شهر سازی، فضاهای بازی کودکان است. فضاهای بازی، فضاهایی هستند که فرصت های لازم برای توسعه مهارت ها و نیازهای اساسی کودکان مانند بازی، فعالیت، تعامل، تجربه و ارتباط را فراهم می کنند. مهم ترین شرط حضور و استفاده کودکان از فضاهای بازی، امنیت پذیری شهر و احساس امنیت داشتن کودکان است. هدف پژوهش: هدف پژوهش حاضر شناسایی مولفه ها و شاخصه هایی است که در ایجاد امنیت و حس امنیت فضاهای بازی کودکان نقش به سزایی دارند. روش تحقیق: برای رسیدن به هدف پژوهش از روش بنیادی استفاده شده است که از طریق بررسی تئوری های مختلف در زمینه امنیت پذیری فضاهای شهری از نگاه نظریه پردازان، به ارائه راهکارهایی برای ارتقای امنیت فضاهای بازی کودکان پرداخته شده است. نتیجه گیری: از دیدگاه برخی نظریه پردازان «طراحی محیط»، «نظارت»، «قلمروبندی»، «توجه به کاربری ها و همجواری ها»، «توجه پتانسیل های جرم خیز» و «نورپردازی» از مولفه های امنیت پذیری فضاهای شهری هستند که برای طراحی فضاهای بازی کودکان باید به مولفه های امنیت پذیری شهر توجه کرد.

کلمات کلیدی:

فضاهای بازی، بازی، کودکان، امنیت، احساس امنیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1642042>

